

Publicerad 2020-08-24 19:04 av Black raven

Vinterblek

Förundras över gråmulen silver snö.

Ändå längtan till.

Såsom kyssen som aldrig riktigt vågade.

En ny slags frid, slagit sig till ro.

Rimfrost på klädstreck, glittrande som vitmossa så spegelblank.

Omsluten av de fridlysta minnens saga.

Tröstar mig vid vårkanten.

Hon ler.

För hon vet.

Känslan att sjunka in i vita stränders hav.

Även om hjärtats hemlängtan väger guld.

Hon föser bort min oro.

Kvar blir droppar av smältande istapp.

Snöflingor dalar mot min hud.

När vindspelet tystnade.

Så även jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten